

Ponedjeljak, 3. april 2006.
Svedok Jan Alan Schou
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak 14.20 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Izvolite gospodine Bulatoviću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BULATOVIĆ

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobar dan časni Sude. Dobar dan svima u sudnici. Dobar dan gospodine Schou. Da nastavimo gde smo stali u petak. Čuli smo od vaš gospodine da ste proveli noć 19. na 20. u Negoslavcima, 20. ujutru je održan sastanak u Štabu JNA prema svim izveštajima. Da li se sećate koje bio prisutan na tom sastanku u Štabu JNA u Negoslavcima 20. ujutru?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja bih molio da se stavi na ekran dokazni predmet 320, gospodine Schou, za vas je to u tabulatoru 22. Da li možete iz tog izveštaja videti timove za 20. novembar ko je u sastavu tima, pa nam recite.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne mogu da pronađem taj dokument. Rekli ste 22?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da, rekao sam u tabulatoru 22, to je prva strana, mislim dobro je upravo to što vidite, tim za 20. novembar, na početku

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Dobro. 20. novembar, Jack Cunningham, Kanteres, Schou i Kypr su pripadnici tima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Taj sastanak je bar prema izveštaju vodio gospodin Pavković, je l' tako? Da li se sećate toga?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, sećam se samo da je na tom sastanku bio jedan pukovnik.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako pogledate deo izveštaja u kome piše: "Kontakti, imena", onda ćete videti da je brojem 1 u tom izveštaju označen pukovnik Pavković.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li to može da bude taj pukovnik koji je rukovodio tim sastankom, koga ste videli?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Može.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li se sećate o čemu ste informisani na tom sastanku vezano za ranjenike u vukovarskoj bolnici? Koji se nalaze u vukovarskoj bolnici.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Sećam se samo da su tokom noći neke osobe uhapšene u bolnici. Ne sećam se ničeg više o tom sastanku.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Schou, ako pogledate odeljak tog izveštaja pod podnaslovom "Glavne tačke", to je na drugoj strani pisanog izveštaja i pogledajta stav 3, paragraf 3, tog izveštaja, ja ću pročitati, a vi mi potvrdite da li sam to korektno uradio. Piše: "Kratak informativni sastanak sa brojem 1", broj 1 je gospodin pukovnik Pavković, što smo malopre čuli, pa kaže: "Ranjeni pripadnici hrvatskih paravojnih snaga moraju ovde ostati", pa ste nam kasnije rekli da su ti pripadnici prethodno zarobljeni i da su bolnicu napustili pre našeg dolaska kao i pojedini članovi bivšeg osoblja. Doktorka Bosanac. Da li se to uklapa upravo u ovo šta ste malopre rekli da ste imali informaciju da su neki iz bolnice odvedeni?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne mogu da pronađem tu stranicu ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja ću vam pomoći. Izvinjavam se... To je znači druga stranica... treća strana... Ne, pardon, druga strana rukom pisanog izveštaja. U odeljku gde piše ...

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Pronašao sam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate toga? Da je to bio razgovor na sastanku.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, kao što sam već rekao, ja se sećam da su neki pacijenti i osoblje bili uhapšeni pre nego što smo mi došli u bolnicu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da, mene interesuje da li je to informacija, da li se sećate, koju vam je saopštio pukovnik Pavković? Koji je rukovodio sastankom.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne mogu da se setim ko je tačno to rekao. Ne mogu da se toga setim.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li se sećate da ste u Vukovaru kad ste krenuli nakon tog sastanka u Negoslavicima bili zadržani dva sata? I zbog čega?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, zadržani smo na mostu u Vukovaru otprilike dva sata. Razlog je bio taj što se radilo o našoj bezbednosti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je taj razlog gde je vaša bezbednost bila ugrožena se nalazio u činjenici da su neke ulice kojima ste vi trebali da prođete bile minirane?

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se. Kako ovaj svedok može da zna zbog čega je on zadržan? Postoji razlika između onoga šta je rečeno i onoga šta se zaista dogodilo, a ovim pitanjem se traži potvrda istinitosti, a ne činjenice da je to rečeno. To je razlika.

SUDIJA PARKER: Da li ste shvatili to gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Časni Sude, nema problema, ja ću potpuno preformulisati pitanje i biće jasno. Da li svedok zna razlog zadržavanja, šta je to što je ugrožavalo njihovu bezbednost?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Rečeno nam je da ima snajpera i da još uvek ima mina na putevima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate u tom izveštaju koji se nalazi ispred vas da se igde pominju snajperisti?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako pogledate stranu 3, to je BHS verzija, a kod vas je to na strani 2, u tom pisanom tekstu pod "C", piše: "Vukovar", da li ste našli gospodine Schou?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Našao sam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: "Vukovar, dva sata u centru, uklanjanje mina." Da li ćemo se složiti da i u tom izveštaju, zvaničnom izveštaju se ne pominju snajperisti?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, ne spominju se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate gospodine Schou koliko vam je vremena trebalo od Negoslavaca sa dođete do tog mosta gde ste bili zaustavljeni?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se tačnog vremena, ali u kilometrima je to pet do 10 tako da nije moglo da bude daleko. Međutim, ne sećam se tačno koliko vremena.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako imate u vidu satnicu, raspored u tom izveštaju, aktivnosti koje ste imali 20. novembra gde piše da je odlazak za Vukovar u 8.45, vi ste rekli oko 8.00, pa ću dozvoliti neku razliku, koliko sati je moglo da bude kada ste došli na taj most gde ste zaustavljeni? Otprilike.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne mogu da se setim koliko je tačno vremena proteklo, ali sećam se da smo došli do mosta i da smo onda tamo čekali otprilike dva sata.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada ste došli na most, da li ste odmah tu po dolasku videli gospodina Šljivančanina?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne mogu da se setim da li je to bilo odmah ili je on stigao malo kasnije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Na putu od Negoslavaca prema Vukovaru, da li ste sreli eventualno još... da li ste sreli neke oficire Jugoslovenske narodne armije, u kolima, peške?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate, vaš tim u kome ste bili, čiji smo sastav malopre čuli, da li je bio u jednim kolima ili je bilo više vozila?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Sećam se samo da smo mi vozili naše vozilo, a da su ispred i iza nas bili pripadnici vojne policije dok smo se vozili.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je i tada bio sa vama vaš oficir za vezu iz JNA?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate razlog njegovog odsustva?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada ste došli do tog mosta da li je gospodin Borsinger već bio na tom mostu?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, sećam se da je on došao kasnije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se možete setiti koliko kasnije?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Govorili ste o raspravi gospodina Borsingera sa gospodinom Šljivčaninom na mostu. Da li ste videli da se gospodin Borsinger raspravlja još sa nekim oficirima Jugoslovenske narodne armije?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U izveštaju gospodina Kaningema koji smo mislim videli, a kod vas se nalazi u tabulatoru 27, dok pronađete... Ja bih molio da se stavi na ekran dokazni predmet 333. Kod vas je gospodine Schou, rekao sam, u tabulatoru 27. Da li ste našli?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, 4.265.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: 4.267, strana 4.267 za vas. Pogledajte tačku 7 na dnu.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Našao sam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja ću je pročitati, vi imate kažem u engleskoj verziji to je znači ZA 004267. Tačka 7 kaže: "Ponašanje rukovodioca Međunarodnog komiteta crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross), evakuacija u Vukovaru. Predstavnik MKCK mi je prvi put pao u oči u Negoslavcima kada sam video da on i pukovnik "M", naš oficir za vezu JNA, vode žučnu diskusiju oko nečega. Nekoliko časova kasnije predstavnik MKCK se iznenada pridružio sastanku koji sam držao sa pukovnikom Pavkovićem, a čija je svrha bila rešavanje svih pitanja iz faks poruke u vezi sa evakuacijom vukovarske bolnice. Objasnio sam da je on odgovoran za delovanje po pasusu 6 iz faksa, kao i za sastavljanje i vođenje detaljnih spiskova svih osoba koje napuštaju bolnicu. Bez objašnjenja je napustio sastanak, a naredna prilika kad sam ga video je bila usred Vukovara kako se glasno nadvikuje, svađa sa pukovnikom Pavkovićem". Da li se sećate gospodine Schou, ovo je izveštaj gospodina Kaningema, da li se sećate ove rasprave predstavnika Međunarodnog komiteta crvenog krsta sa gospodinom Borsingerom... Pardon, sa pukovnikom Pavkovićem.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste bili prisutni tu kada se gospodin Borsinger raspravljao sa pukovnikom Šljivančaninom?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Na kojoj udaljenosti ste se nalazilo od tog mesta gde se oni raspravljaju?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Pa oko 20 metara.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Malopre smo čuli da je gospodin Pavković čovek, prema vašem sećanju, a prema ovom izveštaju prethodnom koji smo čitali očigledno čovek koji rukovodi sastankom u Negoslavcima. Da li se sećate tog pukovnika iz Negoslavaca, gospodina Pavkovića da ste ga videli tu na mostu?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, video sam ga na mostu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste videli da ima bilo kakav kontakt sa predstavnikom Međunarodnog crvenog krsta?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Kao što sam već rekao, ne sećam se nikakvog kontakta između njih dvojice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Časni Sude, ja bih molio da se pusti onaj film, to je dokazni predmet 335, video zapis, imamo transkript koji je označen za identifikaciju. Režiju bih znači molio da pusti taj video zapis, a transkript tog razgovora je 336. Kako bi gospodin Schou mogo da pogleda to.

(Video snimak)

Nicolas Borsinger: Uloga Crvenog krsta nije da on pomogne ...

Nebojša Pavković: Dozvoljava da mi radimo svoj posao... ali šta hoće on? Šta vi hoćete?

Nicolas Borsinger: Ja neću ništa, ja moram samo da pratim instrukcije koje sam dobio u Sporazumu koji je Jugoslovenska narodna armija.... Ja moram da odem u bolnicu.

Nebojša Pavković: Ovde evo, izvolite.... Recite gospodinu i ovo. Ima na začelju kolone svoje kolege iz Međunarodne organizacije crvenog krsta... Da li zna koji su to ljudi? Koji su to ljudi?

Nicolas Borsinger: Kolege iz Beograda.

Nebojša Pavković: Pa jel' oni rade zajedno ili on radi... Pa nema i on bude sa njima. Ne, ne, sa njima neka bude.

Nicolas Borsinger: Ne, prema uslovima Sporazuma treba da budem u bolnici ...

Nebojša Pavković: Recite gospodinu da mi nemamo Sporazum i neka mi pokaže gde je taj Sporazum.

Nicolas Borsinger: Kako ja mogu da vam pokažem Sporazum?

Nebojša Pavković: Gospodine, da mi završimo razgovor. Ja neću s njim da.... Udaljiću ga iz ove zone. Ako hoće, na svoju odgovornost da peške ide u bolnicu, ali JNA ne preuzima nikakvu odgovornost za njegovu bezbednost i život. Jedino može ići u koloni i ja mu tada garantujem bezbednost.

Nicolas Borsinger: Ja moram da idem po svoje vozilo.

Nebojša Pavković: Neka preparkira vozilo da se pomeri levi ili desno da može kolona da prođe... Neka dođe ovde iza gde su vozila Evropske posmatračke misije (ECMM, European Community Monitoring Mission), neće biti nikakvih problem da krene u koloni.

Nicolas Borsinger: A hoćete li mi dozvoliti u bolnici da radim ...

Nebojša Pavković: Apsolutno, čim budemo stigli u bolnicu, on će prvi ući i počinje da radi svoj posao. Dakle on će prvi ući. Članovi Međunarodnog crvenog krsta prvi ulaze u bolnicu kad kolona stigne na ulaz.... Ja mislim da on ne zna šta hoće ...

(Kraj video snimka)

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Schou, videli ste, imali ste ispred vas transkript razgovora, čuli ste dijalog koji je jednim delom i na engleskom jeziku. Da li iz ovoga možemo da zaključimo da pukovnik Pavković se raspravljao sa gospodinom Borsingerom? Da li se sećate ovih scena?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Kao što sam već rekao, ja se toga ne sećam. Međutim, ja sam bio tamo i možete da me vidite na snimku. Ja sam bio 20 metara iza automobila. Ali toga se ne sećam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znači ovo je autentičan snimak dana kada ste vi bili na mostu 20. jedanaestog 1991. godine u Vukovaru?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ćemo se složiti, nakon što ste videli ovaj snimak, čuli dijalog da Jugoslovenska narodna armija predstavniku Međunarodnog crvenog krsta ne brani da ide u bolnicu, ali traži da to učini krećući se u koloni zajedno sa vozilom u kome ste bili i vi, u vozilima u kojima ste bili i vi, da stane svojim vozilom iza vašeg vozila. Da li ste to čuli?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, to sam čuo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Samo da vas pitam da li se sećate, ovde bio i gospodin Kaningem?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete mi objasniti ako tvrdite da on nije bio tu, kako je mogao da napiše izveštaj koji sam malopre pročitao o ponašanju predstavnika Međunarodnog komiteta crvenog krsta? Da su to njegova lična zapažanja.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja ne mogu da objasnim kako je to Kaningem uradio, ali pretpostavljam da je on možda razgovarao sa gospodinom Kyprom ili s nekim drugim, ali u svakom slučaju on nije bio tamo na tom mostu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je moguće gospodine Schou da je gospodin Kaningem ipak bio, a da je nakon ovoga otišao za Beograd?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kako onda možemo da objasnimo činjenicu koju sam malopre pomenuo, da u izveštaju on piše u prvom licu o dešavanjima u vezi sa evakuacijom bolnice i ponašanjem predstavnika Međunarodnog komiteta crvenog krsta ako nije bio tu? Je l' mislite da bi on imao razloga da to ne napiše u svom izveštaju, da ova saznanja ima od nekog drugog?

TUŽILAC MOORE: Svedok je već odgovorio na ovo konkretno pitanje. Ne vidim zašto se od ovog svedoka traži da ponovo odgovara na ovo pitanje koje inače zahteva od svedoka da nagađa.

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću, mislim da ste stavili do znanja ono šta želite da kažete. Nastavite dalje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate gospodine Schou kad ste došli kod bolnice?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se tačno kada, ali to je bilo dva sata pošto smo stigli u grad.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada ste vi ušli u bolnicu?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: U bolnicu sam ušao kad smo stigli u bolnicu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I koliko ste vremena, da li se sećate, proveli u bolnici? I šta ste sve to vreme boraveći u bolnici radili?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: U bolnici sam ostao otprilike tri sata. Ne znam tačno koliko vremena, ali mislim otprilike tri sata. Kretao sam se po bolnici, a sa mnom je bila jedna osoba iz vojne policije koja je, pa moglo bi se reći koja me je čuvala.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Za to vreme, ta tri sata da li ste izlazili iz bolnice ili ste sve vreme boravili u bolnici?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Takođe sam bio i izvan zgrade na onom delu gde su ukrcavali ranjene u vojno vozilo Hitne pomoći. Takođe sam se nalazio i ispred zgrade. Tamo sam razgovarao sa jednom ženom doktorkom koja je bila zaposlena u bolnici. S njom sam razgovarao i pre mesec dana, odnosno mesec dana pre tog razgovora, ali ne sećam se o čemu smo sve razgovarali. Samo mi je rekla nekoliko stvari.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Schou, hoćete li da mi kažete koliko ste od ovih tri sata koliko ste bili u bolnici proveli vremenski van bolnice? Taj deo razgovora ispred bolnice, dao gde su ukrcavani ranjenici?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se tačno koliko vremena sam proveo izvan zgrade, a koliko unutar zgrade, ali ta tri sata proveo sam hodajući oko unutra i ispred.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste videli gospodina Borsingera ispred bolnice?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Schou, ako vam kažem da smo imali ovde svedoke tokom suđenja koji su potvrdili da su 20. ujutru videli gospodina Borsingera ispred bolnice i da su ga videli u razgovoru sa gospodinom Šljivančaninom, da li možete da dozvolite mogućnost da je on ipak bio ispred bolnice u vreme kada ste vi boravili u bolnici i da ga zato niste videli?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Naravno da je to moguće, ali ja ga nisam video.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Odgovarajući u petak na pitanje gospodina Borovića rekli ste da je vaše lično mišljenje da je gospodin Borsinger mogao i više da uradi, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja bih molio da prikažemo dokazni predmet 333, u tabulatoru 27 koji smo malopre imali, samo da se podsetimo onog dela iz tačke 7 koja se odnosi na ponašanje rukovodioca MKCK, znači Međunarodnog crvenog krsta. Malopre smo čitali gospodine Schou taj izveštaj. Hoći da vas pitam samo za jedan vaš stav. Da li možemo da zaključimo, da složimo da se na osnovu izveštaja koji sam malopre čitao tačku po tačku... Tačku 7 o ponašanju rukovodioca Međunarodnog crvenog krsta, vašeg izveštaja koji je podnet i vašeg izveštaja lično koji vam je predočio na suđenju u petak gospodin Borović, da razlog nekvalitetnog rada, da ga tako nazovemo, Međunarodnog crvenog krsta i lično gospodina Borsingera kao rukovodioca, nije uzrokovan sprečavanjem njegovog rada od strane Jugoslovenske narodne armije što ste videli iz snimka koji smo malopre pogledali u razgovoru odnosno raspravi sa gospodinom Pavkovićem već sukobio i sa oficijom za vezu, vašim, gospodinom Memiševićem, da se sukobio sa čefom Misije gospodinom Kaningemom, šefom tima, da se sukobio sa gospodinom Šljivančaninom, da se sukobio sa gospodinom Pavkovićem i da je u pitanju jedna jako konfliktna ličnost? Da li možemo takav zaključak izvući iz ovoga?

TUŽILAC MOORE: Izvinite, ali ulažem prigovor na ovo pitanje, ako se uopšte radi o pitanju. Pre se radi o izjavi. Pitanje je veoma jednostavno, a to je da li, kao što je bilo očigledno činjenicom da je gospodin Borsinger čovek koji, kako vi kažete, nije radio ništa, koji se rečeno, tačno da nije bilo dozvoljeno predstavniku MKCK da nastavi napred i da li je to bilo nešto negativno s njegove strane ili je to bi jednostavno rezultat toga što ga je blokirala JNA, dakle to je pitanje koje bi trebalo da se postavi.

SUDIJA PARKER: Nastavite, gospodine Bulatoviću.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja sam samo tražio stav svedoka na osnovu svih ovih dokaza, izveštaja koji su izveštaji poslali Misiji o gospodinu Borsingeru.

SUDIJA PARKER: Samo nastavite.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li možete gospodine Schou da mi odgovorite na ovo šta sam pitao?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Jedino što mogu da kažem je da po mom mišljenju gospodin Borsinger nije bio... da nije dobro radio svoj posao, a neke stvari su se desile zbog toga što je on bio u sukobu sa svima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Sad ćemo se vratiti gospodine Schou na jedan datum... Možda sam ja to trebao prvo da radim, ali ozbiljnost teme me je navela na ovakav redosled, nemojte mi zameriti, a radi se o konvoju od 19. desetog 1991. godine. U kome ste vi bili. Da li je u tom konvoju bio gospodin Robert Michele? Radi se o čoveku predstavniku "Lekara bez granica" (Medecins Sans Frontieres), mislim da ste pomenuli njega i da znate koje ...

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja sam ga poznao. Međutim, on nije bio član "Lekara bez granica". On je bio predstavnik Posmatračke misije Evropske zajednice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Moji podaci govore drugačije, ali dozvoljavam mogućnost, dozvoljavam mogućnost, ali je suštinsko pitanje da li je on bio u konvoju 19. oktobra 1991. godine?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Malo sam zbunjen. Kažete gospodin Michele. Da li možete da opišete tog čoveka?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Schou, ja sam upravo hteo od vas da tražim ...

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Vođa našeg konvoja je bio jedan francuski pukovnik, mislim da se tako nekako zvao, ali nisam siguran da bih mogao da ga prepoznam, odnosno mi smo videli jednu fotografiju u petak na kojoj se on vidi kako pije. Mislim da je pio šljivovicu sa gospodinom Šljivančaninom.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Časni Sude, ja bih molio da se prikaže dokazni predmet 338, fotografija broj 1. To je 00366974, broj fotografije. Da li vidite na ekranu fotografiju, gospodine Schou?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste vi snimili ovu fotografiju?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, mislim da je ova fotografija načinjena nekih mesec dana pre mog dolaska u Jugoslaviju.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je čovek koga vidite na ovoj fotografiji gospodin Robert Michele? Po vašem sećanju.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A da li eventualno znate gde je sačinjena ova fotografija i kojim prilikom?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, samo se sećam da je to bilo u kasarni JNA negde.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate za konvoj, 19. oktobra 1991. godine, ko je odredio da konvoj ide putem Marinci, Bogdanovci, Lužac, vukovarska kasarna?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Samo intervencija jedna na transkriptu, stranica 14, red 9, fali u ovoj traci Bogdanovci. Znači Marinci, Bogdanovci, Lužac, vukovarska bolnica. Ne vukovarska kasarna, vukovarska bolnica. Da li znate ko je pružio garancije vođi konvoja da je ta trasa bezbedna?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da ste pre ulaska konvojem u Vukovar bili zaustavljeni u selu Marinci?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Moram da pogledam kartu kako bih video koje selo su Marinci. Kako bih se prisetio, a i da pronađem izveštaj.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako može nek se prikaže na ekran skica. To je ERN broj 00366971. Ona nije uvedena kao dokaz, ali mislim da će pomoći svedoku ako bude na ekranu. Ako je problem časni Sude, ja svedoku mogu da dam da se posluži ovom skicom tako da ne gubimo vreme, možda ćemo olakšati ...

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Evo, našao sam svoj primerak. Da, zaustavili su nas u Marincima, odnosno zaustavili smo se u Marincima otprilike pola sata.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da li su tu bili gospodin Pavković i gospodin Šljivančanin?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da vam je tom prilikom predloženo da za odlazak u Vukovar koristite pravac Marinci, Petrovci, Vukovar, a da ste vi to odbili?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da su vam predstavnici JNA koji su vas zaustavili u Marincima saopštili da Bogdanovce drže hrvatske snage

takozvane Hrvatske vojske i da je prostor oko Bogdanovaca miniran? I da vam ne garantuju bezbednost.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li su zaista hrvatske snage držale Bogdanovce tada?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, sećam se da kad smo stigli u Bogdanovce da su tamo bile hrvatske snage.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kao čoveka koji ima vojno obrazovanje, vojni čin, da vas pitam ako neki grad, neko mesto, neke snage drže, da li onda one, te snage koje drže to mesto zaprečavaju i obezbeđuju sigurnost tog mesta postavljanjem mina. Drugim rečima, da li mine oko mesta postavlja onaj ko se brani ili onaj ko napada to mesto? Iz vašeg vojnog iskustva.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Pa to postavljaju one snage koje brane područje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li pored toga tako zaštićeni položaji su čuvani i nekom drugom vrstom vojnih dejstava? Vi ćete se složiti, mine kao mine, same ništa ne znače. Razminiramo se i... ako nisu zaštićeni položaji.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja mogu da govorim samo na osnovu svog vlastitog vojnog iskustva. Mine, same po sebi ne predstavljaju ništa. Treba da se bude tu i da se obezbeđuju.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li se sećate da je je ovoj maršuti koju sam pročitao malopre, Marinci, Petrovci, Bogdanovci, vukovarska bolnica, da li je o njoj bila obavestena Jugoslovenska narodna armija kada ste pošli iz Zagreba?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, a s nama je bio i oficir za vezu i to iz Vojnog štaba u Zagrebu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Ovi koji su vodili konvoj, koji su pobjegli kako ste vi rekli kad se pojavio tenk, ko su oni bili? Da li znate?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ja sam ih samo video, na sebi su imali vojne uniforme, dakle uniforme kao vojnici.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Čije uniforme, koje vojske?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Radilo se o Hrvatskoj vojsci.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pošto je vozilo naišlo na minu o čemu ste govorili, rekli ste da tog dana vi niste pričali sa gospodinom Šljivančaninom. Znači onaj susret kad vas je zaustavilo vozilo, tenk kad se pojavio, razgovor, rekli ste da niste razgovarali sa gospodinom Šljivančaninom ali da ste čuli da vam je neko rekao da je on šefu Misije rekao da se ide tim putem nazad. Da li se sećate toga?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Samo se sećam toga da nam je bilo rečeno da treba da se vratimo dogovorenim putem.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li se sećate da šef vaše Misije ili vođa konvoja je tražio od JNA da ga izvedu na put za Bogdanovce, da je to jedini zahtev bio?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste sećate, to veče, nakon te mine, kad vas je vojska izvlačila na put za Petrovce, koliko je trajalo to izvlačenje vašeg konvoja i u kakvim uslovima se odvijalo?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Sećam se se da smo se zaglavili u polju i da nam je pomoglo oklopno vozilo jugoslovenskih snaga, da su nam oni pomogli kako bismo stigli do pravog puta. Mislim da nam je trebalo otprilike sat vremena za to.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Celo izvlačenje celog konvoja znači sat vremena?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, ja tako mislim.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Samo trenutak časni Sude. Gospodine Schou da vas pitam nešto. Pre nego što ste upućeni na način koji ste nam opisali ovde, kao član Posmatračke misije Evropske zajednice na ove prostore, da li ste imali bilo kakva saznanja, a ako jeste kakva o karakteru i vrsti oružanog sukoba na prostoru bivše Jugoslavije?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da u Komandi obaveštajne službe u Danskoj prošli smo kroz brifing. Oni su nam tamo rekli nešto o Jugoslaviji, o sukobu, o tome koja vrsta ljudi živi u kojem području, šta rade, koje jezike govore, u koju crkvu idu i tako dalje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li su vam rekli nacionalni sastav stanovništva u području na koje vas upućuju?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate šta vam je rečeno, kakav je nacionalni sastav?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Rečeno nam je da su neka područja mešovita. Da ima Hrvata, Srba i Bosanaca, svih religija.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li su vam rekli zašto je došlo do oružanog sukoba? Kakvo ste objašnjenje dobili?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Rekli su nam samo da je jedan deo zemlje želeo da se odvoji.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate koji je to deo zemlje koji je želeo da se izdvoji?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne shvatam ovu reč na engleskom "secede".

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Izdvojiti, iz neke zajednice se izdvojiti.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, rečeno nam je da se Slovenija pokušava da se izdvoji i da je Hrvatska pokušava da se izdvoji.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Videli smo gospodine Schou dosta izveštaja, vaših ličnih, izveštaja timova koji su slati centrali u Zagrebu i tako. Da li možete da mi pomognete, da li je Kraljevina Danska bila članica Saveta Evrope (Council of Europe) 1991. godine?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, bila je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da mi kažete, ovi izveštaji koje ste vi slali, da li su nekada služili, ako imate takva saznanja za donošenje nekih političkih odluka Seвете Evrope? Da posluže kao materijal za neke odluke koje je Savet Evrope donosio u vezi sa stanjem na prostoru bivše Jugoslavije.

TUŽILAC MOORE: Po mom mišljenju svedok zaista ne može da odgovori na to.

SUDIJA PARKER: Slažem se gospodine Moore. Gospodine Bulatoviću, ako se sećate, mi smo od vas zatražili da se usredsredite na ono šta je važno za ovu optužnicu, a ovu su u najboljem slučaju generalna pitanja o kontekstu. Vreme ističe.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Prihvatam časni Sude. Još par pitanja i ja ću završiti moje ispitivanje. Gospodine Schou, vi ste gospodina Šljivančanina okarakterisali,

nakon kontakta sa njim kao čoveka koji je obilovao nekim političkim govorima u razgovoru s vama, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Na pitanje gospodina Borovića ste rekli da ste čuli za postojanje neke vojski gde jedni druge nazivaju četnicima, ustašama i tako, a niste znali o čemu se radi, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, u početku nisam znao šta znače te reči.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate u tim govorima, u razgovorima sa gospodinom Šljivančaninom da je on govorio da je Jugoslovenska narodna armija jedina regularna vojska? Da je to pominjao?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da je u razgovorima sa vama govorio o tome da treba da se razoružaju sve paravojne i parapolicijske formacije?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da je govorio da će u ovom slučaju čega se vi ne sećate iz njegovih... iz razgovora sa njim, Jugoslovenska narodna armija prekinutu sva borbena desjta i omogućiti svima, bez obzira na nacionalnu i versku pripadnost normalan život?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da ste pre upućivanja na prostore bivše Jugoslavije na brifinzima imali informacije o nacionalnom sastavu teritorije i stanovništva koje živi na toj teritoriji? Da li ste imali saznanja bilo kakva o Jugoslovenskoj narodnoj armiji i o nacionalnom sastavu Jugoslovenske narodne armije?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, rekli su nam da je JNA vojska u kojoj su stanovnici iz svih delova bivše Jugoslavije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste imali prilike gospodine Schou da vidite 1991. godine kako je izgledala jugoslovenska zastava?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da li je ta zastava koje se ne sećate, imala petokraku, crvenu petokraku?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da je gospodin Šljivančanin bilo šta u razgovoru sa vama govorio o bilo kojoj republici, bilo šta ili je samo govorio i isticao jugoslovenstvo i jugoslovensku opredeljanost Jugoslovenske narodne armije? Ako se sećate.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste odgovarajući na pitanje, da niste primetili kod gospodina Šljivančanina kada ste ga videli 20. novembra 1991. godine bilo kakve činove niti oznake, je l' tako?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Odgovor je da kada sam ga video 20. novembra da se ne sećam nikakvog čina.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I za kraj ću vas samo pitati gospodine Schou, da li se sećate tog 20. novembra da ste na džepu, levom džepu uniforme gospodina Šljivančanina, ako se sećate, videli jugoslovensku zastavu. Koju ne znate kako izgleda, da li se sećate da je nosio neku zastavu, da li vam se vraća sećanje, znak, petokraka ...

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, ne mogu da se setim.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja nemam više pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Bulatoviću. Dozvolite mi takođe da kažem, svim advokatima da je gospodina Bulatovića u jednom trenutku brinulo to što se skica nije dovoljno brzo pojavila u sistemu elektronske sudnice. Kažu mi da skica nije u vašem direktorijumu Odbrane i ukoliko nešto nije u direktorijuni Odbrane, onda sekretar to ne može dovoljno brzo da pronađe. Molim vas da to svi imate na umu za ubuduće. Izvolite gospodine Moore.

DODATNO ISPITIVANJE : TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Govorili ste nam o fotografiji gde se vidi major Šljivančanin i čovek po imenu Michele i zajedno piju vino ili šljivovicu ili tako nešto. Da li se sećate te fotografije?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To je naš dokazni predmet 338. Rekli ste nam da je to bilo u kasarni JNA?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Otprilike mesec dana pošto ste vi došli, citiram ovde šta ste rekli u vašem svedočenju.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Bulatoviću.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Svedok je ako dozvolite rekao da je ta fotografija mesec dana pre nego što je on došao, a ne nakon, kako to gospodin Moore predstavlja.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Vi ste došli kada? Mislim kada ste otišli iz Danske 15. oktobra.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I čuli smo svedočenje o 18. i 19. oktobru kad ste išli u misiju u Vukovar.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro, da vidimo sada u vezi s tom fotografijom koja je snimljena mesec dana pre vašeg dolaska. Hvala na pomoći. Kasarna JNA, da li znate gde je bila ta kasarna u kojoj se on sastao sa Šljivančaninom?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: To mi je tada rečano, ali se sada ne sećam koja je to bila kasarna, kako se zove.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li se sećate lokacije?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, to je bilo u području Vukovara, ali koja kasarna, to vam ne mogu reći.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Idemo onda na pitanje koje vam je postavljeno i na koje ste vi ovako odgovorili: "Sve šta ja mogu da kažem je to da gospodin Borsinger nije dobro radio svoj posao, a neke stvari", ja naglašavam, "neke stvari prostiču iz toga što je on sa svima bio u svađi". Pogledajte molim vas sada naš dokazni predmet 341, to je tabulator 40. Imate li tu tabulator 40?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, da se potsetimo. Ovaj dokument kao što stoji na drugoj strani vi ste sastavili?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Zanima me par aspekata, jer ste vi rekli da je on bio u svađi sa svima. Prvo, vaša analiza odnosno vaši zaključci u vezi sa vašim kontaktima sa Borsingerom. Prva strana, imate li to?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Mislím da imam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vidite li vaše komentare pri dnu stranice?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I onda gledamo 20. novembar, vidite li to?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da pogledamo onda ove podparagrafe koje ste vi napravili. Prvo kaže: "Posmatračka misija Evropske zajednice zadržana". Zatim: "Četnici u bolnici". Zatim: "Nedovoljan broj sanitetskih vozila i autobusa. Ništa nisu pripremili ni JNA ni Međunarodni komitet crvenog krsta", vidite li to?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Idemo onda pod "A": "MKCK. Pod jedan: Vođa MKCK samo kritikuje JNA".

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pod dva: "Nije napravio popis ranjenih", i pod tri: "Ništa nije uradio". Dakle, da vidimo onda kako je izgledala situacija po vašem shvatanju 20. sa strane JNA odnosno šta su oni radili. Možete li to da pročitate?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: JNA, pod jedan: "Nema bezbednosti, mnogo četnika".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kad kažete nema bezbednosti, na gde mislite, gde to nije bilo bezbedno?

SUDIJA PARKER: Izvolite.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja mislim da ova linija pitanje koja gospodin Moore postavlja proizlazi iz nečega što nije bila tema unakrsnog ispitivanja ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Bulatoviću. Ja mislim da proizlazi iz unakrsnog ispitivanja. Izvolite nastavite, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Idemo dalje. Dakle, kad tu piše: "Nije bezbedno ima mnogo četnika" gde to nije bezbedno?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Pa radi se tu o našoj situaciji i o bolnici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I kad govorim o situaciji u bolnici, možete li molim vas ukratko da kažete šta tačno mislite da kažete kad ovde pište da nije bezbedno, a ima četnika?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Pa zato što smo videli kako četnici hodaju okolo po bolnici sa oružjem i tuku neke od ranjenika.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro, tačka broj 2. Vidite li to?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da. "Previše oficira, samo malo vojnika."

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zašto je to važno ako govorimo o tome šta je JNA radila? Odnosno kako je kontrolisala situaciju.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Pa to je bilo u bolnici i tamo su uglavnom bili oficiri saniteta, a nije bilo dovoljno vojnika, tako da nije bilo dovoljno ljudi da nose ranjenike.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala, idemo na tačku broj 3. "Nema kontrole, nema organizacije." Šta ste mislili time da kažete kad ste to zapisali pod podparagrafom "Akcija JNA"?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Pa to je značilo da nije bilo dovoljno sanitetskih vozila i da nije bilo nikakvog sistema u evakuaciji i da nije bilo trijaže.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Tačka broj 4, to smo već spomenuli, to zapravo spada pod broj 2, pet verovatno spada pod broj 1, pod 6 piše: "Pucanje u vazduh", i šta je pod brojem 7?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Pod brojem 7 piše: "Minobacačka vatra iz grada".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro, to je znači bilo 20. i rekli ste da Međunarodni komitet crvenog krsta nije napravio popis ranjenih. Idemo onda sada ne sledeći dan, 21. Da vidimo šta ste tada zapisali o Međunarodnom crvenom krstu i da to onda uporedimo sa JNA. Pročitajte molim vas prvo MKCK.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: "Dobro pripremljeni, napravili popise. Dosta pomažu u organizaciji svega, ali njihov vođa samo stvara probleme."

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro, znači 20. nije bilo popisa, 21. jeste bilo popisa, međutim vi i dalje imate isto mišljenje o njihovom vođi. Da vidimo šta ste zapisali za JNA. Počnite s tačkom 1.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Pod tačkom 1: "Potpukovnik radi dobar posao". Ne mogu da se setim tačno koja je to bila osoba u to vreme.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro. Pod brojem 2: "Autobusi nisu dobri za ranjenike". Zašto autobusi nisu dobri za ranjenike?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Zato što oni moraju da sede u autobusu. Oni su pokušali pacijenta da unesu na onu stvar... Kako to zovete ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nosila mislite?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, i onda su nosila stavljali na sedišta u autobusu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je to dobro ili loše?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Loše.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zašto loše?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Pa zato ako tamo ležite, pašćete ako se autobus kreće.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Idemo na tačku 3. "Bolja bezbednost, ali još uvek ima četnika u bolnici." Šta to znači onda, 21?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Pa to znači da je bilo više sanitetskog osoblja u bolnici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro, o broju 4 smo već nešto čuli, zatim broj 5.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: "Nema bezbednosti za konvoj."

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I na kraju, vaši opšti komentari. Recite nam kakav je bio vaš zaključak o tome šta je JNA radila u vezi s tim konvojem?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Moj zaključak u vezi sa JNA je to da je evakuacija bila vrlo loše organizovana, logistički, organizaciono, radno i u smislu trijaže. Bili su dobri u organizaciji posla u ambulanti, nije bilo bezbednosti za ranjenike, bilo je pijanih oficira, niko nije kontrolisao četnike, odveli su ranjenike i osoblje pre nego što je stigla Posmatračka misija Evropske zajednice i pucali su iz minobacača iz Vukovara.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I tu onda vidimo još i MKCK.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: "Vođa je bio loš, nije bilo nikakve pomoći 20, a bila je dobra pomoć 21."

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala, idemo sada na jednu drugu temu. Advokat gospodina Šljivančanina pitao vas je o Sporazumu o evakuaciji da ga tako sada nazovemo, hteo bih sada da pogledamo naš dokazni predmet broj 40, to je tabulator broj 20. Postavljena su vam pitanja o osoblju koje je trebalo da pomogne u evakuaciji.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, sećam se.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pogledajte molim vas sada ovaj Sporazum. Malo pažljivije pogledajte četvrti paragraf. Pročitaću šta tu piše. "JNA će obezbediti odgovarajuća vojna vozila za putovanje od Vukovara do Zidina, Republika Hrvatska će obezbediti odgovarajuća vozila za preostali deo putovanja." I zatim tu stoji: "Obe strane će obezbediti adekvatno opremljena kola hitne pomoći sa odgovarajućim osobljem za oko 40 teških bolesnika i kamione ili putničke autobuse za preostale". Možete li da mi objasnite kako to da ste vi rekli da se nije ništa... Da nije bilo spomenuto osoblje u ovom Sporazumu kad ovde imamo paragraf u kome piše da tu treba da bude i osoblje?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne razumem vaše pitanje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi ste čini mi se rekli da u Sporazumu ne stoji ništa o tome da treba da se obezbedi osoblje i sada želim da to razjasnim. Da li vam je možda ovaj dokument od pomoći ako ga pogledate?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ovde kada stoji da kola treba da budu opremljena odgovarajućim osobljem, to onda znači da to mora da bude medicinsko osoblje, nema veze da li je vojno ili civilno u sanitetskim vozilima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li se to onda odnosilo takođe i na kamione i na autobuse koji neće sami da voze?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne... Tako je, tamo takođe mora da bude medicinsko osoblje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Idemo onda na jedan drugi deo vašeg iskaza, radi se o 18. novembru. Mislim da je novembar u pitanju. Vi ste odgovarajući na pitanja gospodina Bulatovića došli do zaključka da je bolnica bila pod kontrolom ZNG-a. Želeo bih da to razjasnimo. Da li ste vi 18. oktobra bili u bolnici?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ako tada niste išli u bolnicu kako onda znate da je bolnica bila pod kontrolom ZNG-a?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: To su nam rekli.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ko?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: To su nam rekli Srbi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Dakle, vi nemate lična saznanja o tome, zar ne?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Još par drugih stvari. Oružje. Vi ste vojnik, vi ste te 1991. godine takođe bili čovek sa vojnom karijerom.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Danska vojska je od vas tražila da procenite kakvo oružje se koristi u okolini Vukovara?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, ne u okolini Vukovara.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je Vukovar bio deo vaše dužnosti?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači nije trebalo da tražite oružje oko Vukovara?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne. Gledali smo oružje u celoj Jugoslaviji.

SUDIJA PARKER: Mislim da ste trebali da kažete oktobar, a ne novembar.

TUŽILAC MOORE: Pa, ja jesam rekao novembar.

SUDIJA PARKER: Jeste, ali je trebalo da kažete oktobar.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Dobro, idemo onda sada na vojno naoružanje u okolini Vukovara. Vi ste tamo bili 18, 19, 20, i 21, zar ne?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Prvo oružje koje ste vi videli na strani JNA, a zatim oružje koje ste videli na, da se tako izrazim, na hrvatskoj strani. Dakle, prvo oružje na strani JNA.

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, možete da me pitate o JNA zato što nisam video nikakve hrvatske vojnike 18, 19, 20 i 21.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Ali, mene zanima oružje. Stvari poput tenkova, artiljerije, višecevnih raketnih bacača i tako dalje. Da li ste bilo kog od tih dana videli tenkove oko Vukovara?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko ih je bilo, koje vrste na strani JNA u poređenju sa hrvatskom stranom? Recimo broj.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Izvinjavam se što prekidam. Decidirano je svedok izjavio da nije video hrvatske snage 18, 19, 20 i 21. Ako nije video snage, na može ni da opredeli oružje koje su eventualno mogle imati, pritom mislim i na ovo ozbiljno naoružanje. Smatram da je ovo pitanje ipak suviše sugestivno. Hvala.

SUDIJA PARKER: Izvinjavam se gospodine Boroviću, meni se čini da pitanje nije sugestivno s obzirom da se radi o konkretnim tipovima oružja i ako svedok nije video te vrste oružja onda će to da bude njegov odgovor i to je to. Izvolite, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste videli višecevne raketne bacače?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Da, video sam jedan i to mislim 18.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možete li da nam kažete da li je to bilo na strani JNA ili na hrvatskoj strani?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Na strani JNA.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada je reč o višecevnom raketnom bacaču, njih ima više vrsta. Neki su na kamionima, neki mogu da se vuku kao prikolica. Da li se uopšteno govoreći možete da se sećite koje je bio veličine?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Sećam se da je to bio jedan manji bacač, kako bih to nazvao, jedan koga treba da vuče drugo vozilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi imate vojnog iskustva, pomozite mi. Ako imate neki pokretni raketni bacač, kakva je priroda tog oružja kada ono puca. Da li to oruđe puca precizno po utvrđenoj meti ili svojom vatrom pokriva jedno područje?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Pokriva jedno područje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Idemo dalje na artiljeriju. Da li ste videli nešto od artiljerije?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, toga se ne sećam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. A tenkovi?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Video sam tenkove. Mislim odmah izvan Negoslavaca.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste videli hrvatske tenkove?

SVEDOK SCHOU – ODGOVOR: Ne, nisam video nikakve hrvatske snage.

TUŽILAC MOORE: Hvala. Samo trenutak, možda imam još jedno pitanje. Nemam više pitanja, hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala vam puno gospodine Moore. Doktore Schou, sigurno će vam biti drago da znate da je vaše ispitivanje time završeno. Pretresno veće želi da vam se zahvali na tome što ste došli da svedočite ovde u Hagu i na pomoći koju ste nam pružili. Sada naravno možete da se vratite kući i vašim drugim dužnostima. Najlepše vam hvala. Sada moramo da idemo na prvu pauzu, nastavićemo sa radom u 16.05.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, možemo li da zatražimo još 10 minuta, objasniću vam zašto. Doktorica Bosanc nam je prošle nedelje dala dosta dokumenata, mi smo to fotokopirali i to smo dali našim uvaženim kolegama. Imamo još i druge dokumente i sada pokušavamo da to označimo na takav način da bi to svima bilo od pomoći i to sve da

stavimo u fascikle, jer kako ste već videli da neki ljudi ulaze i izlaze iz sudnice i ako bismo dobili još 10 minuta nadam se da bi onda ti dokumenti bili spremni za sve i mislim da će to takođe da ubrza naš rad posle podne.

SUDIJA PARKER: U redu. Ali recite vi meni nešto. Ja sam u petak spomenuo beleške iz dnevnika ...

TUŽILAC MOORE: Da.

SUDIJA PARKER: Rečeno mi je da izgleda da nisu ...

TUŽILAC MOORE: Nisu.

SUDIJA PARKER: To još nije uvršteno?

TUŽILAC MOORE: Tako je. Ja sam zatražio da se originalni dnevnik i prekucani prevod uvrsti, pa bi onda možda dnevnik mogao da bude "A", a prevod "B".

SUDIJA PARKER: U redu, to će da bude uvršteno u spis kao deo istog dokaznog predmeta.

sekretar: To će da bude dokazni predmet 344.

SUDIJA PARKER: Hvala, nastavićemo sa radom u 16.15.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Nadam se ste imali dovoljno vremena gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Da, zahvalan sam vam na tome. Budući da smo se složili sa kolegama iz Odbrane da svedok ostane izvan sudnice, hteo bih samo da kažem sledeće da sada ponovo pozivamo doktorku Bosanac, a ona je inače u septembru, oktobru mesecu dostavila jedan kompakt disk, to sam bio spomenuo Pretresnom veću tada kada je ona svedočila i mi smo to "*downloaded*" i postoji takođe i pisani primerek. Međutim, problem sa tim je da svi ljudi koji su bili tada te godine tamo, 1991. godine, da postoje i drugi

datumi, a problem je u vezi toga da su imena bila redigovana budući da se radi o privatnim informacijama zdravstvene prirode. Međutim, sada su svi ti detalji obelodanjeni. Evo, ja ću vam sada dostaviti pisani primerak, imamo kopije za Pretresno veće i onda ću moći da objasnim određene stvari.

SUDIJA PARKER: U redu.

TUŽILAC MOORE: I Odbrana takođe ima primerke. Ovaj dokument koji se sada nalazi pred vama, dakle u ovoj plavoj fascikli je dokument koji je dokument Tužilaštva, da se tako izrazim, napravljen je jedan indeks koji je veoma jasan i onda, ako pogledamo prvu stranu ovog dokumenta, videćemo da postoji stubac za prezime i ime, a onda, ako pogledate razne strane ovog dokumenta, videćete da se na nekim stranama nalaze imena. Evo, ako pogledamo stranu 29, mislim da je to najbolji primer, videćemo da se na toj strani nalazi 25 imena. Ja sam naveo samo tu stranu kako bi nam to bilo od pomoći. Ta imena koja se tu nalaze su imena pojedinaca koji su se nalazili u vukovarskoj bolnici, tako mi tvrdimo, a koji su posle toga, dakle opet naša tvrdnja, ubijeni na Ovčari. I to je povezano sa dodatkom optužnice. I možemo ustvari da vidimo da je nešto obeleženo i tamno crvenom bojom i onda se iz indeksa može da vidi da postoji greška u tome kako je napisano ime, zatim ono šta je obeleženo žutom bojom, tu vidimo da postoje određene razlike u datumu rođenja. Zatim imamo delove teksta koji su obeleženi crvenom, zelenom i plavom bojom. Hteo bih samo da objasnim kako je došlo do sastavljanja ovog dokumenta. Kada smo Odbrani dali kompakt disk, mi smo onda odštampali ovaj dokument, radi se o veoma obimnom dokumentu i ono šta smo mi pokušali da uradimo jeste da iz ovog dokumenta izvučemo relevantne delove, odnosno imena osoba ako se radi o preminulim osobama, zatim datum prijema, mesto odakle su došli, a takođe da se uključi i dijagnoza, kao i to da li su bili pripadnici ZNG-e ili nečeg drugog. Dakle, pokušali smo da obuhvatimo sve šta bi moglo da pomogne i sudijama i kolegama iz Odbrane i naravno, ne samo meni za glavno ispitivanje, već i za unakrsno ispitivanje. Dakle, ova plava fascikla je do ovog većeg dokumenta. Naravno ja nisam odštampao ovaj veliki dokument, jer to ne bi moglo ni da se čita.

SUDIJA PARKER: Većina mesta predviđenih za prezime i ime su prazna.

TUŽILAC MOORE: Da, budući da se radi o ljudima za koje mi smatramo da su i dalje živi. Radi se o osobama koje su u jednom određenom trenutku bili primljeni u vukovarsku bolnicu, ali evo, da uzmemo primer.. Samo da uzmem naočare. Ako pogledamo prvu stranu, vidimo da imamo prazno mesto, zatim imamo ZNG, znači ta

osoba je primljena kao pripadnik ZNG-a, zatim imamo datum prijema u bolnicu, koliko mi se čini to je 17. oktobar, zatim imamo mesto odakle su došli, Vukovar, zatim imamo dijagnozu povrede, a datum unosa bi trebalo da bude, dakle datum unosa podatka. Jer ovaj dokument, evo samo da upozorim i kolege i Pretresno veće na to da je bolnica sastavila određene unose, dakle detelje. Kada bi pacijent došao, onda bi se ti podaci registrovali, a onda bi se ti registrovani podaci poslali u Zagreb, bilo imajlom ili na drugi način. A onda, ovaj dokument, ovaj veliki dokument je sastavljen kao rezultat kompilacije svih tih informacija u Zagrebu. I onda je to nazad prosleđeno u bolnicu. U bolnici nije bilo nikakve evidencije jer, kao što se verovatno sećate doktorka Bosanac je rekla da je posle pada bolnice sva evidencija odnešena i to nikad nije vraćeno. Dakle, ovaj dokument je sačinjen na osnovu kompilacije onoga šta je registrovano, prebacivanja svih tih podataka u Zagreb, a zatim je dokument vraćen i kao što će doktorka Bosanac da nam kaže, ja mislim da će ona to da kaže, da ovaj dokument ustvari tačno odražava evidenciju ljudi koji su bili u bolnici. Dakle, to je ovaj plavi dokument.

SUDIJA PARKER: Dakle, osobe čija se imena nalaze u ovom dokumentu su preminule?

TUŽILAC MOORE: Da, i ako pogledamo dodatak optužnice videćemo da se i tamo nalaze određena imena i ta imena se, naravno gde je to prikladno, mogu da nađu i u ovom dokumentu sa leve strane. Evo, da vam dam jedan primer. Na prvoj strani nemamo ni jedno ime ni prezime, pogledajmo stranu 3, tu se nalazi jedno ime, zatim imamo stranu 4, tu imamo nekoliko imena ...

SUDIJA PARKER: Dakle, to je dovoljno da znamo da je ta osoba preminula. A šta je sa osobama koje se vode kao nestale?

TUŽILAC MOORE: Postoji jedan drugi dokument, taj dokument je donela doktorka Bosanac. Ja imam taj dokument pred sobom ovde, radi se o ovom veoma velikom dokumentu i izgleda da je taj dokument sastavljen na sledeći način, odnosno da postoje tri dela. Odnosno imamo podgrupu "A", podgrupu od 97 osoba, to je po ciframa doktorke Bosanac, dakle 97 od tih osoba se spominju u dodatku optužnice i ona za njih navodi da su bili ranjeni i da su se nalazili u vukovarskoj bolnici u doba pada Vukovara. Dakle, ima njih 97, postoje određene razlike u pisanju imena, a takođe postoje dve osobe koje se ne spominju u optužnici međutim čija su tela ekshumirana na Ovčari, ali o tome ćemo da čujemo kasnije od svedoka Grujića. Dakle, što se tiče tog spiska, to je spisak koji potiče iz bolnice, radi se o osobama čija se imena spominju u optužnici, te osobe su bile ranjena,

a zatim su kasnije njihova tela ekshumirana na Ovčara i dakle identifikovana su na jedan ili na drugi način. Dakle, to je ta prva podgrupa. Zatim imamo drugu podgrupu koja se odnosi na osobe koje su ekshumirane na Ovčari, a čija se imena spominju u dodatku optužnice, njih je identifikovao Grujić i to su ponovo osobe za koje doktorka Bosanac tvrdi da su se nalazili u bolnici, međutim čija se imena ne nalaze na onom velikom spisku ranjenih. Dakle, imamo one koji su ranjeni i one koji nisu.

SUDIJA PARKER: Koliko ih je u prvoj kategoriji, odnosno 97 ih je u prvoj, a u drugoj?

TUŽILAC MOORE: Mislim da se radi o 94 žrtve. Dakle, imao 94 žrtve koje su identifikovane na Ovčara, a koje se nalaze na spisku bolnice. 92 identifikovanih sa Ovčare se ne nalaze na spisku iz bolnice, a što se tiče ovog drugog spiska. Dakle, spisak koji sam dobio od doktorka Bosanac, ti se nalazi 94 imena. Dakle, što se tiče onih koji se ne nalaze na spisku ranjenih, ima ih 94, a što se tiče ovog prvog spiska mislim da ih ima 97. A što se tiče trećeg spiska, dakle spiska koji ste vi spomenuli, radi se o spisku sa imenima 45 osoba i to osoba koje su bile u bolnici, ne navodi se da li su ranjeni ili ne, a koji se i dalje vode ako nestali. A 34 osobe od tih 45 se spomnu u optužnici. To je sve dosta komplikovano i ja se izvinjavam ako sve to nisam dobro objasnio, ali što se tiče načina kako je to napravljeno, sastavljena je jedna baza podataka. Dakle, ljudi koji su ranjeni i koji su bili u vukovarskoj bolnici. Mi smo izvukli te podatke, pokušali smo da povežemo te podatke sa žrtvama sa Ovčare, zatim metod identifikacije iz bolnice kao i osobe koje nisu u evidenciji, a koje su ipak identifikovane na neki način, bilo vizuelno ili na osnovu određenih saznanja ili na osnovu informacija iz druge ruke, dakle imamo i tu grupu. Konačno imamo i grupu ljudi koji se vode kao prisutni, ali koji se i dalje vode kao nestali odnosno nema nikavih dokaza o njihovoj smrti. Evo daću vam najbolji primer, Martina Došena. Dakle, postoje jasni dokazi da je on bio u bolnici, takođe postoje i dokazi o ponašanju u kasarni JNA, on se u optužnici navodi kao žrtva međutim njegovi ostaci nikada nisu pronađeni. Dakle, ne postoje konkretni dokazi da je on ubijen. Međutim mi naravno tvrdimo, zaključak može da se izvede da jeste. Evo to je primer te treće kategorije. Žao mi je što sam vreme potrošio na to, ali ja bih sada da pozovem doktorku Bosanac kako bi objasnila metodologiju prikupljanja imena, da vidimo kako je napravljen ovaj veliki spisak, a zatim da pređemo na onaj drugi veliki spisak koji je ona donela prošle nedelje, a zatim da pređemo i na ostale tačke dokumenata. Dakle, na ona dva dokumenta u vezi sa kojima treba da se izvrši unakrsno ispitivanje.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Moore, evo, možete sada da pozovete svedoka.

TUŽILAC MOORE: Da, ja sam spreman da počnem, nadam se da će sve da bude u redu.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, izvolite.

ADVOKAT LUKIĆ: Ne bih da počne tužilac sa ispitivanjem svedoka, a da mi ne kažemo našu neku poziciju u vezi ovih dokumenata. Ja bih u ime Odbrane, a pretpostavljam da i kolege dele moje mišljenje, rekao dve stavri koje želim vas da upoznam kao Pretresno veće, a koje se tiču činjenice kako ćemo mi biti u poziciji da unakrsno ispitujemo svedoka za ove dokumente. U odnosu na prvi dokument koji je gospodin Moore pomenuo, baza podataka koja je da kažem u plavoj fascikli o kojoj treba gospođa Bosanac da da neka objašnjenja, moram da vas upoznam sa sledećim. Mi smo dobili, a to je bio bajnder, mislim 78 od Tužilaštva, a to je bilo 13. dvanaestog 2005. godine, dokument odnosno da kažem ove liste koje i mi sada imamo ispred sebe bez ijednog imena unetog u te liste. Mi smo sada i bukvalno sada, pet minuta pred vaš ulazak, prvi put dobili dokument koji u sebi sadrži imena određenih lica koja nismo mogli čak ni fizički da pogledamo. Imali smo dokument bez ijednog jedinog imena. To nam stvara određene probleme vezano za unakrsno ispitivanje ovog dokumenta. Ono šta je sada gospodin Moore rekao i što po meni predstavlja nešto što po meni može biti inicijalna za sve nas u ovoj sudnici, ako ovaj dokument predstavlja bazu podataka u koju su uneti dokumenti, podaci koji su slani iz vukovarske bolnica u Ministarstvo zdravlja, logično je i nužno da Odbrana dobije te dokumente na osnovu čega je pravljen ova baza podataka. Niti jedan jedini dokument Ministarstva zdravlja, niti od doktorke Bosanac nismo dobili kako je pravljen ova baza podataka. Ja zaista ne znam kako vi očekujete da mi unakrsno ispitujemo svedoka kada ne znamo šta čini osnov ovog dokumenta. Ono šta mene još više plaši, to je ovaj drugi dokument, reći ću dokument sa 97 imena. A evo zbog čega. Kada sam ja unakrsno ispitivao gospođu Bosanac 31. oktobra, ona je tada prvi put rekla da kod sebe ima dokument sa 97 ranjenika, kako je ona to rekla, iz vukovarske bolnice, pa kada je gospodin Moore, na stranici 892 vršio dodatno ispitivanje, zapisnik je izgledao ovako. Moram da pročitam jer mi predstavlja to osnov za temu na koju želim da vam skrenem pažnju. Stranica 892: "Moj uvaženi kolega gospodin Lukić vam je postavljao pitanja u vezi sa raznim spiskovima i brojkama i vi ste odgovorili da ste imali spisak sa 97 osoba, dakle osoba koje su bile prijavljene, ranjene, a zatim kasnije ubijene na Ovčari. Da li vi i dalje imate taj spisak, odnosno da li imate taj spisak sada kod sebe?". Odgovor: "Još uvek imam taj spisak". Pitanje: "Da li imate taj spisak ovde sa sobom, u sudnici?". Odgovor: "Da". Tužilac je rekao da je u četvrtak taj dokument dobio od gospođe Bosanac kada je

ona sada došla ponovo. Mi smo taj dokument zatekli u našim lokerima u petak, kada smo došli u Sud. Nešto šta je gospođa Bosaanc rekla pre tri meseca mi smo dobili pre tri dana. Ne bi to možda bilo nešto previše neobično i nešto šta ipak s čim smo mi išli do sada, ali kada sam ja, a i moje kolege pogledali o kakvom se dokumentu radi, video sam da su tu uneti neki podaci koji višestruko mogu biti interesantni i za Tužilaštvo i za Odbranu. Između ostalog da se u tim dokumentima pominje status lica, jedna uopštena kvalifikacija o povredama i u odnosu na ovu drugu listu od 94 osobe koje nisu ranjenici, njihov status u smislu da su bili borci. Sada, kada su prošli takoreći svi svedoci hrvatske nacionalnosti, znači svedoci pripadnici ZNG-a, pripadnici lica iz bolnice, nama se daje dokument, da mi ta lica ne možemo da pitamo ništa o licima koja su možda bila u bolnici jednog dana, a onda bolnicu kao ranjenik možda i napustio ili uopšte nisu bili ranjenici, a došli 18. u bolnicu. Vama je potpuno jasno časni Sude da to predstavlja jednu od krucijalnih teza Odbrane, status tih lica koji su 20. ujutru imali kada su odvedeni u kasarnu. Mi više nemamo faktički kog svedoka da pitamo, da proveravamo činjenične stvari vezane za status tih lica, a mogli smo to da dobijemo 31. oktobra ili 1. novembra. Jer je svedok to rekao u sudnici. Daću primer. Pominje se Polovina Branimir, pokojni suprug svedoka Polovina Zvezdane za koga ovde stoji podatak da je branitelj. Mi taj podatak nismo imali kada smo unakrsno ispitivali. Već nam je plasirano normalno njeno svedočenje i činjenica da je on radio u "Radio Vukovaru". Ja sam to uspeo da pregledam bukvalno jutros, ali nama je problem što mi smo sada zatečeni i u velikoj... neprijatnoj situaciji. Ne samo da unakrsno ispitamo gospođu Bosanac u vezi ovoga već propušten veliki broj svedoka na kojima smo mogli da proverimo ove navode u pogledu statusa tih lica, a posebno u odnosu na njihove povrede. Možda sam bio preopširan, možda sam bio i nejasan, ali ovo je pozicija koja je nama jako važna. Ako tražite još neko dodatno objašnjenje u pogledu naše pozicije mi možemo da saopštimo, ali ovo su fakti koje sam hteo da vam saopštim pre ulaska gospođe Bosanac u sudnicu.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, šta predlažete?

ADVOKAT LUKIĆ: Evo, otprilike sada sam zatečen vašim pitanjem koje sam s jedne druge strane očekivao. Ja mogu da predložim sledeće. Da mi saslušamo gospođu Bosanac u vezi ovih dokumenata, da zatražimo od Tužilaštva da obezbedi izvor dokumenata da kažem, koji predstavlja bazu podataka iz bolnice koja je preko Ministarstva zdravlja uneto, a u odnosu na ove dokumente koji predstavljaju dokument od 97 lica, gde postoji čak i neka kvalifikacija povreda da to mi izvršimo proveru, normalno to nam zahteva vreme, preko naših eksperata i ako se odnosi na neke podatke koji su nam predstavljali značajne činjenice za ova ostala 94 lica da o tome bar ukažemo Pretresnom veću i da

onda vidimo da li bismo predložili ponovo dovođenje svedoka što mi zaista ne želimo. Ali mislimo da je ovo zaista moglo mnogo ranije da se obezbedi i da tečemo kroz postupak sa tim dokumentima i da pitamo svedoke o tome.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Moore, izvolite.

TUŽILAC MOORE: Mi smo našem uvaženom kolegi dali taj popis na kompakt disku i na tom popisu imena su bila redigovana. To je bilo pre tri i po meseca. Na tom popisu specifikovano je zanimanje, ZNG-e ili civili. Moje uvažene kolege taj materijal već imaju u posedu i to još od decembra. Ukoliko postoje zabrinutosti u vezi sa naknadnim konkretnim svedokom, ja moram da kažem da mene niko nikada nije pitao da li postoji neki dokument koji to podržava. Sve šta ja mogu da kažem u vezi sa ovim dokumentom koji sam ja sastavio tokom ovog vikenda na osnovu dolaska novog dokumenta je to da smo te imena ubacili u dokument kako bismo pomogli svim stranama. Status tih ljudi mislim da može da se utvrdi međusobnim sporazumevanjem ukoliko moje kolege žele da ja prihvatim da je neko bio pripadnik ZNG-e ili Civine zaštite i to se vidi u registru bolnice, ja ću to da uradim. Tu nemam nikakvih problema. Jedino što mene brine i ono šta sam ja rekao... šta sam ja dobio od doktorke Bosanac je to da je ona taj materijal dobila kao materijal povlašćene prirode zbog privatnih medicinskih podataka. I ona je rekla meni, odnosno Tužilaštvu da ne želi da se imena ljudi koji su živi objave kao imena pripadnika ZNG-a. Ukoliko moj uvaženi kolega želi da se i to otkrije onda on može da zatraži od Pretresnog veća da se to redigovanje dokumenta ukloni. Međutim, situacija je takva da smo mi sada uhvaćeni u sredini između dve vatre, s jedne strane imamo bolnicu koja kaže: "Ovo su poverljive privatne informacije, ne želimo da se to obelodani", ako oni žele da se to obelodani neka oni za to iznesu zahtev. To je situacija. Kad je ipak reč o ovom novom materijalu koji se sada odjednom pojavio, taj materijal je gotovo identičan materijalu koji je došao u četvrtak. Materijal koji je došao u četvrtak je gotovo kao bibliografija. Imamo izvore, ponekad tri, četiri izvora, da li će Pretresno veće tome da pokloni mnogo pažnje, to zavisi od Pretresnog veća. Možda to može da bude od velike pomoći Pretresnom veću, a možda neće. Ali bez obzira na to, meni su to dali i ja to dajem Odbrani. To je sve što smo mi uradili. Prema tome, ako moj uvaženi kolega kaže da oni žele da unakrsno ispituju o tome da li je ta i ta osoba bila pripadnik ZNG-a, ukoliko oni spomenu neko ime i to ime na ovom popisu kao pripadnik ZNG-a, ja ću to da prihvatim.

SUDIJA PARKER: Ali, još jedna stvar koju je spomenuo gospodin Lukić ako sam dobro shvatio je to da je izvorni dokument na osnovu koga su u Zagrebu pripremljene

ove liste nešto šta ga zanima. Drugim rečima oni žele da vide ono šta je poslato iz bolnice. Da li je to obelodanjeno?

TUŽILAC MOORE: Tu postoje zapravo dva izvora. Prvi izvor je koliko sam ja shvatio sama bolnica. Mi smo čuli ovde iskaze da su evidencije u bolnici uništene u odnosu na to, da se preciznije izrazim da su izuzete iz bolnice 20. ili 21. novembra. Prema tome, ne postoje nikakvi dokumenti pod kontrolom ili u posedu Tužilaštva u vezi s tim. Ja mislim da će doktorka Bosanac da kaže da je svakoga dana te materijale slala u Zagreb kako bi se tamo sastavljali spiskovi. Posle toga je ona dobila sva ova imena i sve ove detalje, a to je ono šta je ona sama dala Zagrebu, a to joj se vratio u onom obliku koji je Sud već video. Kao što sam rekao to je ovaj oblik, to je dakle u ovom obliku došlo natrag iz Zagreba, a to Odbrana ima još od decembra. Prema tome ukoliko ovde sada postoji tolika zabrinutost u vezi s tim mene iznenađuje da pre toga nije postavljen nikakav zahtev.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, u kakvu to situaciju onda stavlja vas i druge advokate Odbrane?

ADVOKAT LUKIĆ: Vi ste časni **SUDIJA PARKER** dobro pitanje postavili gospodinu Mooreu i to je suština. Još u unakrsnom ispitivanju gospođe Bosanac ja sam je pitao: "Da li ste izveštaje koje ste vi svakodnevno slali u Zagreb, videli kad ste došli u Zagreb?". Ona je tada meni odgovorila "Neke jesam, neke nisam". Prosto je pitanje, na osnovu čega je napravljena ova tabela, taj izvor da vidimo, pa onda možemo da ispitujemo u vezi toga. Ako je gospođa Bosanac zabrinuta zbog privatnosti tih dokumenata, to ćemo ovde bar lako rešiti, postoje za to jasne forme pred Tribunalom. Pod pečatom, zatvorena sednica u tom delu, ali jako je važno da vidimo dokument koji predstavlja izvor tih lista. To je ono šta je, kako se ja sećam ona slala do 6. novembra, kako je ona izjavila, elektronskom poštom, a nakon toga slala sve do 18. novembra na dnevnoj bazi te izveštaje. Ni jedan jedini izveštaj mi nismo videli u sudnici. Pretpostavljam ni Tužilaštvo. To bi morali da dobijemo, ja zaista verujem da bi to predstavljalo jedinu bazu za unakrsno ispitivanje u vezi ovoga, u vezi ovih, ovih lista.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, ja dakle ne shvatam da se ovde tvrdi da postoji pitanje tajnosti. Kada je reč o profesionalnoj poverljivosti u vezi sa privatnim medicinskim podacima, to se odnosi samo na individualna imena. Ukoliko tu ima problema sa nekom konkretnom osobom onda pretpostavljam da zastupnici Odbrane mogu s tim u vezi da stupe u kontakt sa gospodinom Mooreom i on vama može da kaže koja je to osoba koja

se nalazi na tim popisima. Da li smatrate da bi sa ovakvim pristupom moglo da bude problema?

ADVOKAT LUKIĆ: To ne bi predstavljalo problem da mi saznamo kada se obratimo za konkretno lice, ali ono šta nama je važno, nama je važno da vidimo izvor dokumenta, na osnovu čega je taj popis napravljen. Te izveštaje. Mi potpuno razumemo svu zatvorenost i privatnost medicinske dokumentacije, to uopšte nije sporno, to smo i... sećam se i u slučaju kod gospođe Došen kada smo proveravali dokumentaciju u tom delu potpuno prihvatili, potpuno razumljivo, ali mi zasita ovako ne možemo da proverimo autentičnost ovih podataka kad ne znamo šta je izvor. Ako smo mi ovde videli onolike apele gospođe Bosaanc o broju pacijenata, ja pretpostavljam da takvi neki slični izveštaji su to što je slato, to pretpostavljam, u tim dnevnim izveštajima. Možda se tu uopšte nisu uneta imena lica nego samo broj lica i povreda. Možda je na osnovu toga pravljeno, mi to ne znamo, zaista nije... Ja čak verujem da i gospodin Moore čak to ne zna. A Odbrana pogotovu. Ja onda postavljam pitanje kakva će biti svrha našeg unakrsnog ispitivanja kad ne znamo izvor na osnovu čega je napravljen ovaj dokument.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Mi nismo čuli doktoru Bosanac, međutim ja ću nju tačno da pitam o tome kakav je bio postupak registracije i šta je onda ona radila s tim podacima.

SUDIJA PARKER: Ovde je pitanje kako su ti podaci prenošeni u Zagreb, da li su takvi dokumenti dostupni?

TUŽILAC MOORE: Ja ih nemam niti sam ih video.

SUDIJA PARKER: To nije odgovor na moje pitanje.

TUŽILAC MOORE: Da, to je tačno, ali ja na to pitanje ne mogu da odgovorim. Mogu samo da kažem ono šta znam, ja te dokumente nisam video. Mogu da se o tome raspitam i ukoliko želite da ja to učinim, ja ću to da učinim. Ja naravno prihvatam ovu primedbu, jer se ta primedba jednostavno odnosi na dokaznu vrednost samog dokumenta, na pouzdanst dokumenta. Međutim, po mom mišljenju to ne sprečava doktoru da sada ovde svedoči. Da ona kaže da je ona videla ta imena, u ovom konkretnom dokumentu i da nam kaže da li se to poklapa sa njenim sećanjima. Naravno, ona ne može da se seti hiljadu

pacijenata, ali možemo da čujemo da li se ona seća nekih pojedinaca, da li se seća nekih dijagnoza i nekih datuma.

SUDIJA PARKER: U ovom trenutku ne raspravljamo o prihvatljivosti. Vi kažete da se to odnosi na dokaznu vrednost međutim ovde se radi i o pravičnosti suđenja. Pitanje o kojem Pretresno veće sada mora da donese svoju odluku je u tome da li možemo da nastavimo sa ispitivanjem doktorke Bosanac pre nego što se ovi dokumenti, ako postoje, dostave. Jer ukoliko se unakrsno ispitivanje bude usredsredilo na takve dokumente, onda bi oni morali da budu ovde dostupni kako bi mogli da budu proučeni pre nego što počne unakrsno ispitivanje. Ako oni nisu dostupni, ako ne postoje onda smo suočeni sa drugačijim pitanjem i onda smo suočeni sa pitanjem pouzdanosti i dokazne vrednosti dokumentata. Međutim, sada se bavimo pitanje pravičnosti suđenja. Ako ti izvorni dokumenti postoje, moramo da vidimo da li su nam oni dostupni ili ne i da li možemo da nastavimo ovo suđenje, a da ono bude pravično bez dostupnosti tih dokumenata.

TUŽILAC MOORE: Dozvolite mi da kažem da mislim da se ovde zapravo radi o pitanju iz dva dela. Prvi deo je da li doktorka Bosanac može na pravičan i odgovarajući način da ovde svedoči o metodu prikupljanja podataka i prenosa tih podataka u Zagreb, a drugi deo je da li ona sama može da potvrdi da dokumentaciju koja se onda vratila iz Zagreba da se detalji i imena u toj dokumentaciji poklapaju sa njenim ličnim sećanjem. Dakle, to je prvi deo, a drugi deo se odnosi na to šta je s tim materijalom rađeno u Zagrebu. Ja imam odgovor u vezi sa prvim delom, ali nemam odgovor u vezi sa drugim delom. Ja jednostavno mogu da kažem da doktorcu Bosanac mogu unakrsno da ispitam šta se s tim materijalom radilo u Zagrebu, iako ona nije imala nikakve veze s tim šta se radilo u Zagrebu. Prema tome, ja mislim da bi bilo sasvim u redu da ona svedoči o prvom delu. Drugim rečima o tome kako je taj materijal prikupljen i onda prosleđen u Zagreb. A drugo, ako treba da se govori o drugom pitanju, to onda može da se uradi putem novog svedoka ili Pretresno veće može da kaže, mi smo evo čuli iskaz doktorke Bosanac, međutim jedna stvar nam ovde nedostaje, nedostaje nam opis toga šta se s tim materijalom dogodilo u Zagrebu. Prema tome, nismo uverni da je taj dokazni materijal pouzdan i zato ga ne treba uzeti u obzir. Međutim, to su dve odvojene stvari. Doktorcu Bosanac očigledno ne možemo da unakrsno ispitujemo o tome šta se događalo u Zagrebu.

SUDIJA PARKER: Ona može unakrsno da se ispita o sadržaju onoga šta je ona slala u Zagreb.

TUŽILAC MOORE: Tako je.

SUDIJA PARKER: A to pokazuju originalni dokumenti, a ovi sekundarni dokumenti se možda razlikuju.

TUŽILAC MOORE: Da li se razlikuju? Doktorka Bosanac može očigledno unakrsno da se ispita o tome kako su ljudi koji su dolazili u bolnicu registrovani, koje vrste detalja su zapisivane. Na primer ti materijali mogu da imaju izvesne karakteristike koje bi Pretresno veće moglo da iskoristi i da ustanovi da li je proces kompletiranja u Zagrebu bio tačan ili ne. Ali doktorka Bosanac može unakrsno da se ispita o onome šta se dešavalo u bolnici i ukoliko je potrebno, šta se dešavalo sa izvornim dokumentima. Smatram da nema nikakvog razloga da se sada o tome ne govori. Međutim, rekavši to, ja se naravno potpuno slažem sa mojim kolegama da ona ne može unakrsno da se ispituje o tome šta se dešavalo u Zagrebu sa dokumentima, jer ona o tome ne može ništa da kaže.

SUDIJA PARKER: Vi ste ponovili ono šta ste već ranije rekli, a ja sada neću da ponavljam ono šta sam vama ranije već odgovorio.

TUŽILAC MOORE: Dozvolite da sada nešto kažem i o drugom dokumentu, ovom debljem dokumentu.

SUDIJA PARKER: Izvolite.

TUŽILAC MOORE: Taj dokument donesen je prošle nedelje. Koliko sam ja shvatio, izvor za taj dokument je raznolik. Na primer to može da dolazi od vukovarskih udovica ili neke druge zainteresovane grupe, pa će možda Pretresno veće da misli da to možda nije dokument koji bi bio od velike pomoći. Mislim da to nije išlo u Zagreb, iako je Zagreb možda igrao izvesnu ulogu u vezi s tim, ali doktorka Bosanac može unakrsno da se ispita i o sastavljanju tog materijala. Ona ne može da bude unakrsno ispitivana u vezi sa drugim materijalima za koje ona ne zna.

SUDIJA PARKER: Još jedno pitanje. Da li vi kažete da će doktorka Bosanac moći da svedoči da je materijal koji je ona prosledila u Zagreb nije vraćen u bolnicu, nego ono šta je vraćeno u bolnicu su dokumenti u ovom obliku koji ste vi opisali i koji su obelodanjeni Odbrani?

TUŽILAC MOORE: Da.

SUDIJA PARKER: I da je to tačno za sve slučajeve koje vi želite da uvrstite u spis.

TUŽILAC MOORE: Samo trenutak, nešto sam propustio. Da.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Moore. Imate li još nešto da kažete gospodine Lukiću. Pretpostavljam da govorite za sva tri tima Odbrane? Gospodine Boroviću, izvolite.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, samo da pomognem vezano za prateću dokumentaciju koja se odnosi na ovaj poslednji dokumenat. Mislim da bi Pretresno veće bilo veoma zainteresovano da vidi tu prateću dokumentaciju u smislu medicinske dokumentacije ili načina kako su postavljane dijagnoze za ove osobe. Ako se setimo da su bili lažni ranjenici, pod znacima navoda, to može da predstavlja problem Odbrani kada ispituje upravo na okolnosti iz tih medicinskih dijagnoza da li odgovaraju onome šta smo čuli kroz ispitivanje svedoka ovde na ovom suđenju. U svakom slučaju kao što je problem koji je pomenuo Lukić oko one dokumentacije poslate u Zagreb, tako je u istoj ravni čini mi se i problem medicinske dokumentacije koja je morala predstavljati podršku ovom drugom dokumentu. Hvala.

SUDIJA PARKER: Problem u vezi s tim gospodine Boroviću je činjenica koju smo čuli u iskazima svedoka da sva ta medicinska dokumentacija više ne postoji. Jugoslovenska narodna armija je uklonila tu dokumentaciju iz bolnice.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, da ne bih polemisao sa vama, neku jeste, a neku nije. Mnogu dokumentaciju su neki pacijenti odneli sa sobom. Između ostalog, a sa druge strane da biste proverili autentičnost dijagnoza i da li su stvarno bili ranjeni svi ovi koji se naleze na spisku, moramo na osnovu nečega proveriti činjenice. Hvala.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Hvala časni Sude. Ja prvo u potpunosti prihvatam reči mojih uvaženih kolega, a skrenuo bih pažnju Pretresnog veća na dve stvari po meni bitne. Prvo, u ovim izveštajima, u ovoj plavoj fascikli koju je moj uveženi kolega nama dostavio, jasno se vidi da kod svakog od pacijenata, kako to ovde stoji je notirana i kompletna dijagnoza. Odbrana opravdano mora da pita odakle su podaci o ovakvim dijagnozama ako dokumentacija nije bila dostupna Ministarstvu zdravlja Republike Hrvatske. Stoga nas upravo interesuje ona dokumentacija na osnovu koje je Ministarstvo zdravlja

Republike Hrvatske sačinilo ovakav jedan pregled i kod svakog pacijenta napisalo tačnu dijagnozu kako oni tvrde. Takvi izveštaj mora da postoje, a možda svedokinja doktorica Bosanac nam može pomoći oko toga gde se nalaze ovi dokumenti ukoliko ona to zna. Drugo na šta bih se osvrnuo je da je moj uvaženi kolega spomenuo da je Odbrana u decembru mesecu bila upoznata sa ovim materijalom koji je u ovoj plavoj fascikli, a ja bih voleo da vas upoznam da smo mi u decembru zaista dobili jedan kompakt disk sa ovom dokumentacijom, ni kako je rekao već moj uvaženi kolega Lukić, bez jednog jedinog imena. Dakle, postavlja se pitanje šta je Odbrana mogla da proveri kada nije znala o kome se radi? Svi ostali podaci su potpuno neupotrebljivi ako nemate ime osobe za koju bi trebalo da proverite da li je bila ranjena, da li je bila u bolnici, da li je bila u bolnici 18, 19, ili 20 novembra, da li je bila sa dijagnozom koja se ove navodi i na kraju da li je izvedena iz bolnice i da li je otišla na Ovčaru. Dakle, ni jedno od ovih relevantnih pitanja koja smo, koja stoje pred nama, nismo mogli proveriti jer nismo imali ni jedno jedino ime. Mene malo iznenađuje zabrinutost mog uvaženog kolege vezano za poverljivost dokumentacija za lica koja su u životu, mislim da Odbrana nema nameru da insistira na medicinskoj dokumentaciji za ova lica, jer ona nisu ni deo optužnice, ali zato Odbrana čini mi se ima pravo da insistira na onim podacima koji postoje za ona lica koja se nalaze u aneksu optužnice i za koje tužilac tvrdi da su izvedena iz vukovarske bolnice. Zapravo mi smo tek danas u poziciji da se ovim pitanjima i proverom ovih informacija bavimo, jer smo sada tek dobili imena ljudi. Što se tiče ove dokumentacije od 97 lica koju je moj uvaženi kolega pomenuo, ja bih samo skrenuo pažnju da čini se da i ova dokumentacija dolazi od glavnog sanitetskog stožera Ministarstva zdravlja Republike Hrvatske i da je tako naslovljena. Dakle, i ova dokumentacija je vezana za postojanje neke prethodne dokumentacije koja bi morala da postoji i koja je njima dostavljena iz vukovarske bolnice. I svako lice koje je obrađeno u ovom izveštaju takođe ima dijagnozu, doduše u skraćenom obliku, a koja se zapravo da kažem, stoga razlikuje od dijagnoze, bar na prvi pogled koliko smo mogli da vidim, koja je uneta u plavu fasciklu u smislu da nije, ili nije toliko precizna ili nije potpuno tačna. Stoga mislim da ono šta je moj uvaženi kolega Lukić postavio kao problem s kojim se Odbrana sreće u pogledu naših obaveza po Pravilu (Rules of Procedure and Evidence) člana 21, tačka 4 Statuta (Statute), mislim da zaista stoji. Imajući u vidu ove okolnosti mi moramo biti u situaciji da proverimo dokumentaciju na kojoj se zasnivaju ovi izveštaji koje je moj uvaženi kolega ovde doneo i kada nam već nije pružena mogućnost, to jest nismo bili u mogućnosti da pitamo o svakom pojedincu svedoke koji su do sada prošli, Odbrana bi morala podacima i deteljima vezano za svako ime ponaosob iz ovog spiska koje se navodi... mora imati priliku da se time pozabavi i da eventualno pokuša da proveri one

bitne elemente, a to je da li su ova lica bila u bolnici, da li su bili ranjenici, da li su iz bolnice odvedeni u kritično vreme. Hvala vam, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, da li sam vas dobro shvatio, vi sada imate imena svih onih koji se nalaze na ovom popisu, a čija se imena nalaze i u optužnici.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, na žalost ne mogu odgovoriti potpuno tačno na vaše pitanje. Mi smo danas dobili ovu dokumentaciju i Odbrana nije bila u poziciji da proveri ove navode. Tek onako ovlaš gledano neko ime se spominje šta je rekao i moj uvaženi kolega danas, tužilac, da su neka imena spomenuta na optužnici. No zaista vam ne mogu odgovoriti da li su sva imena obuhvaćena, jer Odbrana nije bila u prilici da ovaj materijal pogleda do sada.

SUDIJA PARKER: Još jedno pitanje za vas gospodine Vasiću. Da li je Pretresno veće dobro shvatilo da nije postavljen nikakav zahtev da se ukine redigovanje informacija koje ste dobili u decembru i da nije postavljen zahtev da se obelodane oni dokumenti koji su poslani u Zagreb?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, ako imamo u vidu rezultate glavnog i unakrsnog ispitivanja gospođe Bosanac koje se odvijalo u oktobru i novembru, kako je to prezentirao moj uvaženi kolega Lukić i činjenicu da je moj uvaženi kolega Moore tada rekao da poseduje dokumentaciju za koju je postojao problem oko pitanja privatnosti i da tada nije znao kako će koristiti, u kom obimu i na koji način, mislim da Odbrana nije bila u poziciji da predvidi prvo da će ova dokumentacija biti korišćena na ovaj način na koji je sada korišćena, a u svakom slučaju, ako je to bila namera Tužilaštva, po Pravilu 66(A)(ii), potpuna dokumentacija sa imenima je trebalo da bude prezentovana Odbrani. Mi nismo mogli da znamo da li su neka lica sa ovog spiska odnosno sa tog spiska koji smo dobili na kompakt disku živa ili mrtva, da li su nestala ili nisu nestala, to u ovoj tabeli ne piše. Mislim da je na mom uvaženom kolegu tužiocu bila obaveza da ukoliko hoće da na ovaj način koristi ovaj dokument Odbranu blagovremeno upozna sa njegovom sadržinom... sa sadržinom ovog dokumenta. I koja lica su nestala, koja nisu i da imena ovih lica kako bi se podaci mogli proveriti blagovremeno. Dakle, Odbrana nije... Da odgovorim na vaše pitanje. Odbrana nije tražila od mog uvaženog kolege tužioca da sa pojedinih imena skine tajnost s obzirom... upravo zato što mi uopšte nismo znali o kome se radi.

SUDIJA PARKER: Ali gospodine Vasiću, umesto da se sada usredsređujete na to da li su u potpunosti izvršene sve obaveze obelodanjivanja prema vama, budući da znamo da je obelodanjivanje obavljeno, ali uz redigovanje, ako se vi interesujete za pitanje zdravstvenog stanja ljudi čija su imena u optužnici i toga da li su njihove dijagnoze bile stvarne, i ukoliko ste vi ustanovili da ne možete da istražite to pitanje zato što su imena redigovana, pa onda bi bilo sasvim normalno da vi pribavite nalog kojim se ukida redigovanje imena kako biste vi mogli da istražite to pitanje za koje nam sada svaki od zastupnika Odbrane naglašava koliko je važno. Koliko su te ozlede bile stvarne, kakve su te ozlede, koliko su pouzdano dijagnostikovane i tako dalje i tako dalje. Za one ljude za koje se u optužnici tvrdi da su ubijeni.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, dokument koji smo mi dobili, dakle nije sadržao nikakve podatke koji bi Odbrani dali bilo kakvu ideju o kom se licu radi. Niti da su ta lica obuhvaćena tačno aneksom optužnice, znači čak ni kao kategorija. Druga stvar koje je čini mi se u to vreme bila aktuelna bila je da li će moj uvaženi kolega Moore koristiti ovaj dokument, jer da vas podsetim, ovde se ne radi o dokumentu koji je izvorni dokument bolnice, ovde se radi o dokumentu koji je zbirni dokument Ministarstva zdravlja. Stoga mi nismo u decembru pretpostavili da će ovaj dokument biti korišćen kao... od strane mog uvaženog kolege iz Tužilaštva kao dokument kojim će se on baviti u daljem ispitivanju doktorke Bosanac. Ali mislim da je obaveze na tužiocu da Odbranu blagovremeno upozna sa svim detaljima. Pogotovo kažem kada se radi o ovakvom dokumentu koji nije originalan. Predstavlja kompilaciju drugih dokumentata.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Vasiću. Gospodine Moore, imate li vi još nešto?

TUŽILAC MOORE: Da, ali vrlo kratko. Mi smo imali sporazum da će doktorka Bosanac da bude ponovo pozvana da dođe ovamo da se unakrsno ispituje o ovom dokumentu. Ona se ovamo ne poziva zato što su kasnije došla još dva dokumenta. To je prva stvar, to možemo da proverimo u transkriptu.

SUDIJA PARKER: Da, imam to ovde.

TUŽILAC MOORE: Onda se nadam da sam u pravu.

SUDIJA PARKER: Jeste.

TUŽILAC MOORE: Hvala. A druga stvar koju hoću da kažem je sledeća. U ovom Predmetu najviše se bavimo odvođenjem ljudi iz bolnice od kojih su neki bili ranjeni. To je rečeno u našoj uvodnoj reči, to je izneto u našim dokazima. Pa šta moje uvažene kolege misle, šta je svrha ovog dokumenta ako ne to da se pokaže da su neki od ljudi koji su ekshumirani na Ovčari došli iz bolnice gde su bili na lečenju. I treće, znam da ste vi to već spomenuli, mi nismo ovde nikada čuli neki zahtev u kome se kaže da se Odbrana našla u lošem položaju zato što nije dobila imena. To su moji argumenti.

SUDIJA PARKER: Da, primetio sam vas gospodine Lukiću. Mislim da smo uspeli da dovedemo sve argumente do kraja, ali ako imate još nešto da kažete, izvolite.

ADVOKAT LUKIĆ: Evo, vrlo kratko. Samo da ponovim da je Tužilaštvo dokument ovaj prvi, da kažem iz plave fascikle, kompjuterski sistem dostavio nama u decembru mesecu i tada nas je gospodin Moore upoznao da nije u mogućnosti da nam dostavi imena, jer to zahtevaju razlozi privatnosti tog izveštaja. Na osnovu te informacije mi nismo tada ni pokretali postupak da se uopšte ulazi u situaciju da se utvrđuje identitet lica sa tog dokumenta. Ono šta smo mi očekivali od gospodina Moorea i što proizlazi iz zapisnika od 31. oktobra da nam dostavi izvore na osnovu kojih gospođa Bosanac je napravila ovaj izveštaj. Ja shvatam zapisnik od 31, a vi ćete mi sada reći očigledno da grešim da je gospođa Bosanac ponovo trebala da dođe u direktno svedočenje baš u vezi tih dokumenata, a mi smo je pozvali i tražili da bude unakrsno ispitana zbog onih dokumentata koje smo dobili po Pravilu 68. Tako sam ja video transkript od 31. desetog, ako sam ga pogrešno video, to ćete mi vi sada reći.

SUDIJA PARKER: Da li ste mislili na oktobar mesec? Ja imam na umu transkript od 31. januara ove godine, taj transkript gledam.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja sam gledao transkript od 31. oktobra kada smo završili sa ispitivanjem gospođe Bosanac i kada se pojavio problem sa ovim dokumentom. Ja sam taj transkript gledao, a očigledno nisam taj gledao na koji ste se vi sada pozvali. Evo sada mi kaže koleginica *case manager* da smo 24. januara diskutovali na transkriptu vezano za dokumente koji su obelodanjeni po Pravilu 68, da smo tada mi podneli zahtev da dođe ponovo gospođa Bosanac. Verovatno je onda vaša odluka proizašla iz tog našeg zahteva od 24. januara.

SUDIJA PARKER: Da, 31. januar, tako je.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, izgleda da postoje pitanja koja još uvek nisu rešena odnosno da li dokumenti koji su prebačeni iz bolnice u Zagreb, a od kojih je najbitniji u ovoj plavoj fascikli, dakle da li su ti dokumenti dostupni? To je suštinsko pitanje. A u svrhu unakrsnog ispitivanja, ukoliko su ti dokumenti dostupni, dakle ti izvorni dokumenti u vezi osoba čija se imena navode u optužnici, a koja su preminula, to je nešto šta bi trebalo da bude dostupno Odbrani.

TUŽILAC MOORE: Da.

SUDIJA PARKER: E sada, vi još uvek ne znate da li su ti dokumenti dostupni odnosno da li možete da dobijete neka uputstva od doktorke Bosanac, pa bi možda bilo dobro da sada napravimo pauzu kako biste vi s njom razgovarali i ukoliko postoji bilo kakvo drugo pitanje u vezi sa ovim dokumentima, takođe biste mogli da pitate doktorku Bosanac o tome pre nego što ona počne da svedoči. A onda bi o tome takođe mogli da se pozabavite tokom pauze. E sada, ako mislite da imate dovoljno informacija o tim pitanjima i ako želite da odmah krenete sa njenom glavnim ispitivanjem, u redu. Međutim, ukoliko vam je potrebna pauza, kratka pauza, recite nam, a ukoliko vi ipak odlučite da vam ne treba pauza odnosno da možete da počnete ispitivanje odmah, biće potrebno da se napravi pauza kako bi Odbrana mogla da se pozabavi svim ovim novim informacijama, a onda ćemo da vidimo da li će postojati određeno pitanje kojim ćemo morati da se bavimo na kraju. Dakle, trenutno nemamo dovoljno informacija kako bismo doneli konačnu odluku po ovom pitanju. Drugim rečima doktorka može da počne sa svedočenjem sada, ukoliko želite da dobijete dodatne informacije od nje pre nego što počne možemo da napravimo pauzu kako bi vam omogućili dodatno vreme za to, a zatim takođe možete da odložite ispitivanje doktorke Bosanac kako bismo dobili dodatnu informaciju. Dakle, razmotrite sve to.

TUŽILAC MOORE: Pa ja bih zatražio od Pretnog veća da sada napravimo pauzu budući da bih hteo da porazgovaram sa doktorkom Bosanac o nekim stvarima, pre svega o ona dva pitanja u vezi sa njenim saznanjima, a takođe o dostupnosti onih dokumentata. Dakle, ukoliko mi dozvoljavate ja bih to sada zatražio, zatražio bih pauzu da to sada uradim.

SUDIJA PARKER: Pa pretpostavljam da je Odbrana shvatila da će dakle doktorka početi sa svedočenjem, a na kraju glavnog ispitivanja, ukoliko postoje i dalje bitne

poteškoće onda ćemo ponovo da saslušamo argumente i da donesemo odluku o tome. Na žalost sada ćemo morati da napravimo pauzu. Da li će vam 20 minuta biti dovoljno ili pola sata?

TUŽILAC MOORE: 20 minuta će mi biti sasvim dovoljno.

SUDIJA PARKER: U redu, nastavićemo u 17.50.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, ja sam porazgovarao sa doktorkom Bosanac i hteo bih nešto da predložim. Kada sam pitao u vezi izvornog materijala, ona je rekla ono šta sam ja već rekao ovde u sudnici, pa neću da ponavljam. Međutim, ona je rekala da ona misli da bi možda originalan izvorni materijal mogao da se nađe u Zagrebu i razlog zašto ona to misli, evo, dala je na primeru... jedan nedavan primer. Ukoliko bi neko povredio nogu oni bi došli, zatim bi onda kontaktirali Zagreb, a Zagreb bi onda potvrdio da se ta osoba nalazila u vukovarskoj bolnici i da jeste povredila nogu i to bi dalje bilo u vezi sa penzijom. Dakle, to su informacije koje sam mogao da prikupim u vezi originalnog materijala. Ja bih hteo da predložim sledeće, budući da ćemo sutra popodne da počnemo u 14.15, predložio bih da doktorka Bosanac sutra ujutru u 9.00 kontaktira Zagreb budući da ona zna koga treba da nazove, zna konkretne ljude koji su se bavili tim materijalom i ona bi dakle mogla to daleko brže da ustanovi nego bilo koji istražitelj koji se bavi ovim materijalom. E sada, ukoliko bi doktorka Bosanac počela sa glavnim ispitivanjem sada, ja sam spreman za to, međutim to bi dovelo do dodatnih poteškoća budući da bi ona onda imala status svedoka koji već svedoči, pa onda ja ne bih mogao s njom da razgovaram tokom njenog svedočenja tako da bi možda ipak bilo bolje da ona ne počne sa svedočenjem već da sednemo da vidimo šta sve može da se utvrdi, šta nam je potrebno, a ako materijal nije dostupan onda ćemo da znamo kakva je situacija, doktor Njavro je tu, možemo onda da nastavimo sa doktorom Njavrom, ali doktorka Bosanac je rekla da ona naravno ne bi volela da se vraća ovde po treći put iz očiglednih razloga. Ali situacija je da bismo mi mogli da nastavimo sa doktorom Njavrom ukoliko ovo ostalo ne bude gotovo, ili bismo možda mogli da kontaktiramo Kancelariju Tužilaštva u Zagrebu kako bi oni pokušaju da lociraju te dokumente i da ih dostave u Hag.

SUDIJA PARKER: U svakom slučaju vaš predlog je da sada prekinemo s radom i da nastavimo sutra u 14.15?

TUŽILAC MOORE: Da, ili ranije ukoliko Pretresno veće tako odluči, a ja ću da se pozabavim s ovim pitanjem sa doktorom Njavrom sutra ujutru i onda ćemo da vidimo da li je originalan materijal dostupan i u kom obliku.

SUDIJA PARKER: Verovatno ste hteli da kažete s doktorkom Bosanac, a ne sa doktorom Njavrom.

TUŽILAC MOORE: Da, izvinjavam se.

SUDIJA PARKER: S obzirom na značaj ovog pitanja za Odbranu, mislim da je najbolji način da tako nastavimo sa radom. Na žalost eto, moraćemo sada da napravimo pauzu, a sutra ćemo da nastavimo u 14.15. Mislim da ćemo da nastavimo sa radom u sudnici broj 1, a ne u sudnici broj 3. Prekidamo sa radom za danas.

